

faa andre. Ændringsforslag Nr. 3 indfører foruden en anden Skala den Ændring, at Arveladerens Forældre rykke op under Klasse A. og beskattes altsaa efter den laveste Takst. Dette vil altsaa sige, at Arv fra Børn til Forældre stilles paa samme Maade som Arv fra Forældre til Børn. De ere jo lige nær i Slægt, og vi se ingen Grund til, at Forældre skulle give større Arveafgift end Børn. Dette er jo ogsaa i Overensstemmelse med den bestaaende Lovgivning, og det vil saa meget bedre kunne forsvares, som den Formue, et Barn efterlader sig, i mange Tilfælde er dannet ved direkte eller indirekte Støtte fra Forældrene. Meget ofte er det jo ligefrem en Kapital, som Forældrene have overladt vedkommende Barn at arbejde med, og naar dette Barn saa dør uden at efterlade sig Livsarvinger, finde vi det særlig haardt, at Forældre for at faa de Penge igen, der for kort Tid siden var en Del af deres egen Formue, skulle betale samme Afgift, som om det var fjernere beslægtede, der efterlodde Arven.

Foruden Beskatningen af egentlig Arv har Lovforslaget ogsaa lagt Afgift paa Livsforsikringer, hvad der ikke finder Sted efter den nugældende Lov. Man har været saa bange for, at noget skulde undslippe, at man ogsaa har taget Livsforsikringer med og ikke en Gang gjort nogen Undtagelse for de mindre Livsforsikringer. I en Tid, hvor man fra Samfundets Side og gennem Lovgivningen gør saa meget for at støtte dem, der trænge baade i en yngre og ældre Alder, er det dog ganske naturligt ogsaa at støtte dem, der selv sørge for, at deres efterladte ikke skulle blive trængende til det offentlige Forsorg. Derfor burde man snarere opmuntre dem, der ville livsforsikre sig, end med Smalighed søge at lægge Afgift paa dem og derved maaske forringe den Trang og den Lyst, der kunde være til at livsforsikre sig. Vi have ikke ment at ville gøre dette Standpunkt gældende for de store Summer, der ere Frugten af Livsforsikring, men vi have ment, at man passende kunde drage Grænsen ved en Livsforsikring paa 10,000 Kr., og have i den Hensigt stillet Ændringsforslag under Nr. 9 til § 5.

Endvidere have vi i Ændringsforslag Nr. 10 til samme Paragraf søgt at værne det bestaaendes Ret ved at foreslaa, at de, der hidtil have tegnet Livsforsikringer i „Statsanstalten for Livsforsikring“, skulle være fri for at betale Afgift af disse Beløb. Vi mene, at de Beløb, der hidtil ere

indbetalte i Statsanstalten for „Livsforsikring“, burde være fri for Afgift, hvorimod de Forsikringer, der tegnes for Fremtiden, blive skattepligtige i Henhold til Loven. Dernæst have vi under Nr. 13 stillet et Ændringsforslag, der ikke falder sammen med Flertallets under Nr. 12 til samme Paragraf. Den bestemmer, at Arv efter Adoptivforældre til Adoptivbørn skal falde ind under Klasse A, medens Arv, der tilfalder Adoptivforældre, gaar ind under B. Vi maa i Henhold til den Stilling, vi i det hele taget have indtaget til Spørgsmaalet om Arv fra Børn til Forældre, foreslaa, at Adoptivforældre og Adoptivbørn gensidig arve hinanden efter Arveklasse A. Dertil sigter Ændringsforslag Nr. 13. Endvidere have vi stillet Ændringsforslaget under Nr. 28 til § 22. Dette Ændringsforslag gaar ud paa, at 2det Punktum i 1ste Stykke af § 22 skal udgaa. Dette Punktum lyder saaledes: „Paa lignende Maade bliver, naar den længstlevende af tvende Ægtefæller har hendsiddet i uskiftet Bo, Afgiften af Boet i sin Helhed at beregne efter denne Lov, naar den længstlevende Ægtefælle dør, eller Skiftet paabegyndes efter den 30. Juni 1908, selv om den førstafdøde Ægtefælle maatte være død forinden dette Tidspunkt.“ Vi mene, at hvis denne Bestemmelse bliver staaende i Loven, gør man de Ægtefæller, der have siddet i uskiftet Bo, Uret, hvis man sammenligner dem med de Ægtefæller, som i det forgangne Tidsrum have skiftet efter deres afdøde Ægtefæller. De sidste have jo kun betalt efter den nu gældende Arveafgift, medens de, der endnu hendsidde i uskiftet Bo, ville komme til at betale efter den Arvelov, der nu vedtages. Vi mene, at dette er en Uretfærdighed, og vi stille derfor Ændringsforslag Nr. 28. Jeg skal tillade mig paa egne og Medforslagsstilleres Vegne at anbefale ærede Medlemmer at stemme for de af os foreslaaede Ændringer.

Harald Jensen: Som jeg har fremsat i Betænkningen, kan jeg ikke betragte dette Forslag som en Kompensationslov af to Grunde, for det første, fordi jeg ikke anerkender, at det har været nødvendigt at give nogen Kompensation paa Nedsættelsen i Toldafgifterne, idet disse jo forhøjes paa andre Punkter indenfor Toldloven, og for det andet, fordi mit Parti allerede gennem mange Aar har rejst Krav om, at Arv skulde beskattes efter en stærkt stigende Skala. Vi ere nemlig klare over, at det er en fuldt ud retfærdig Maade at tilvejebringe Statsindtægter paa, fordi den, der